

It is also known by the researches of Medián that the Hungarian population is mostly suspicious towards several characteristics of a functioning market economy and Liberal free market. People in Kaposvár are not different from the country's average: half of this population is against privatization. However, the relative majority would be happy if foreign investments came to the region which might be explained by the poor economic and employment opportunities in the area.

Four attitude groups was formed by multivariate statistical analysis. These results show that although, there are many people in the Kaposvár Region who are against the market and the foreigners, but the majority support economic competition more or less and opened to the other characteristics of market economy.

Balogh Gábor⁷⁰, PhD

Vannak-e az egyes nemzedékeknek sajátos kompetenciái? Empirikus kutatás egy közigazgatási egységnél.

(Are competencies peculiar to generations of the civil servants? An empirical research at a local government (administration))

A tudásalapú gazdaságban a munkamegosztás hagyományos formáinak térvesztése és az új formák megjelenése új szervezeti struktúrák kialakítását vonja maga után. Az új munkamegosztási formák két domináns tényezője a tudás és a kompetencia. 2008 nyarán kompetenciaalapú kutatást folytattunk Egerben és Szombathelyen. A kutatás „hozadéka”, hogy a rendelkezésre álló adatokból vizsgálni tudjuk:

- 1.) Milyen sajátos kompetenciák köthetők az egyes korcsoportokhoz, nemzedékekhez adott önkormányzatoknál és nagyobb önkormányzati igazgatási egységeinél?
- 2.) A két közigazgatási egységnél van-e lehetőség kompetenciaalapú struktúra kiépítésére vagy az egyes nemzedékek között valóban olyan szakadék tátong, amely megakadályozza ezt.

Bartus Tamás⁷¹, PhD

Ingázás és munkanélküliség Magyarországon. Kísérlet a kiegyenlítő bérkülönbségek mérésére

(Are compensating wages paid for costly commuting? Evidence from Hungary)

Vajon kiegyenlítheti-e az ingázás a munkanélküliségben mutakozó tartós regionális egyenlőtlenségeket? Az előadás azt a hipotézist vizsgálja, hogy az ingázási költségei meghaladják az ingázással elérhető keresetnövekményt (kiegyenlítő bérkülönbséget). A hipotézis vizsgálatához használt adatbázis egy olyan felmérésből származik, amely a 2001 tavaszán elhelyezkedett regisztrált munkanélküliek körében került sor. Az empirikus elemzések célja az ingázással elérhető kiegyenlítő bérkülönbségek becslése. Az eredmények szerint az ingázók bére az ingázási távolság növekvő függvénye, de csak a munkavállalók azon csoportjában, akiknek utazásához a munkaadó valamilyen mértékben hozzájárul. Utazási-költség-térítés hiányában nincs szignifikáns különbség a helyben és a távoli

⁷⁰ Pázmány Péter Katolikus Egyetem

⁷¹ Budapesti Corvinus Egyetem

munkahelyen dolgozók bére között. Utazásiköltség-térítésben pedig inkább azok részesülnek, akiknek munkahelye alacsony munkanélküliségű térségekben található. Az eredmények azt sugallják, hogy az ingázás kiegyenlítheti az alacsony és a magas munkanélküliségű régiók közötti különbségeket, de nem egyenlítheti ki a magas munkanélküliségű régiókon belüli egyenlőtlenségeket.

Belényi Emese-Hajnalka⁷²

Európai uniós tudástranszfer-lehetőségek a fogyatékkal kapcsolatos szociológiai kutatások területén

(Disability as a research topic: opportunities of knowledge - transfer within the European Union)

A fogyatékkal élőkre vonatkozó európai politikában 1996-ban történt jelentős áttörés. A fogyatékoságot elsősorban betegségnek, képességihiánynak tekintő tradicionális szemlélet helyett ekkor fogalmazták meg először az emberjogi és egyben szociológiai fogantatású egyenlő esélyek biztosításának alapelvét, mint centrális célkitűzést. Az új európai uniós társadalmi-politikai gyakorlatot megalapozó szemléletváltás szükségszerűen napirendre tűzte a kérdéskörre vonatkozó társadalomkutatás elméleti alapvetéseinek, fogalomrendszerének, koncepcionális és módszertani apparátusának megfelelő átalakulását is.

Ma már az egyenlő esélyek biztosításának követelménye az európai uniós dokumentumokban és az azokat megalapozó nyugati elméleti szakirodalomban egyaránt szervesen kapcsolódik a társadalmi exklúzió leküzdésének, a lehető legmagasabb szintű inklúzió elérésének alapelveéhez. Az egyenlő esélyek biztosításához az inklúzió megvalósulásán keresztül vezet az út. Az Európa Parlament 1998. évi (1355) ajánlása a társadalmi életből való kizárás multidimenzionális- és folyamat -jellegét emeli ki, amely „magába foglalja a társadalmi, gazdasági, politikai és kulturális életben való részvétel nem megfelelő szintjét, egyenlőtlenségeit, vagy teljes hiányát.” Az inklúzió fogalma (amelynek mindmáig hiába keresték a teljes mértékben kielégítő magyar megfelelőjét) a kirekesztéstől való mentességet kifejező pozitív fogalom (Ferge, 2002).

Magyarország és Románia olyan időszakban lépett be az európai közösségbe, amikor ugrásszerűen fejlődnek azok az eszközök, amelyekkel a fogyatékkal élő személyekre vonatkozó közös politikát érvényre lehet juttatni a tagországokban. Ennek ellenére az új politikai szemléletmódot és gyakorlatokat megalapozni hivatott társadalomkutatásban viszonylag lassú a váltás, nehezen alakul ki a kreatív szellemiségű, a hazai viszonyrendszerekből fakadó sajátosságokat az új elméleti-módszertani keretekbe hatékonyan beépíteni képes kutatói potenciál. Előadásomban az említett két országra vonatkoztatva elemzem e helyzet kialakulásának okait, majd pedig a lehetséges kiutakat, megoldási lehetőségeket igyekszem feltérképezni.

---

⁷² Partiumi Keresztény Egyetem, Nagyvárad